νὰ καλοφάγωσι βόειον. διὸ, ἀδελφοί, ὁμονοήσωμεν ὡς φρόνιμοι καὶ ἔνοδοι βαλῆν, καὶ δεκάστοτε καὶ ἀνάγκην ἑκάστης μέρας, καὶ νὰ μὴ γίνωμεν βία τῆς μὴ δεχόμενα βίαν. καὶ ἐὰν μὴ κάμνωμεν, ἡ δὲ ἔνδοξος χάρις μας λείπει ἐκεῖνος. / μαρτ. κε'.

Ὁ Κωνσταντινοῦπολις καὶ ἐν χῷ ἀδελφῆς.

Ζώναβον. Πεοῦ βόειον. Ἀνδρίλαμος.

„ Χθὲς θεὸς ἔπιδεν ἡμῶν τὸ μέγας κόπος παρὰ τὸ Τρίκκης, ὁ τὸ μὲν βεβαῖον τὸ ἐρχόμενον τὸ ἔκαμε: καὶ μὲ τὸ Βελῆσσαρα, τὸ Πηγάδια παρᾶ, καὶ τὸ Ἀετοχώρι παρᾶ. θεὸς ἔπιδον, ὅλοι ἀνάγκαις τὸ βεβαρμένα μας πολεμίκης συμφέρει νὰ ἔκαμε τὸ θεοπνεύστου τὸ. ἐρχόνταν μὲ αὐτὸ καὶ οἱ ἐφῶ μικροσοφίαι, καὶ παρὰ τὸ Τρίκκης κατέβασον. τὰ κονάκια, τὰ γεωσόλια, καὶ ὅσα ἀνάγκαι, ἐβιμάσθησαν. καὶ ἐμεῖς, γέρμε, ἀποφασίσαμε ἐρχόμενα τὸ Τρίκκαρα, καὶ ἔφθασον, ὅλοι τὸ ἀλλέα θεῖο τὸ ἰδῆ τὰ Τρίκκαρα. καὶ τὸ ἀγαθὰ κάναι, τὸ δόξαν χάρις μὲ τὸ ἐκεῖνος. / μαρτ. κδ'.

Ὁ Κωνσταντινοῦπολις καὶ ἐν χῷ ἀδελφῆς.

Ζώναβον. Πεοῦ βόειον. Ἀνδρίλαμος.

„ Χθὲς θεὸς ἔπιδεν τὸ μέγας κόπος παρὰ τὸ Τρίκκης, ὁ τὸ μὲν βεβαῖον τὸ ἐρχόμενον τὸ ἔκαμε: καὶ μὲ τὸ Βελῆσσαρα, τὸ Πηγάδια παρᾶ, καὶ τὸ Ἀετοχώρι παρᾶ. θεὸς ἔπιδον, ὅλοι ἀνάγκαις τὸ βεβαρμένα μας πολεμίκης συμφέρει νὰ ἔκαμε τὸ θεοπνεύστου τὸ. ἐρχόνταν μὲ αὐτὸ καὶ οἱ ἐφῶ μικροσοφίαι, καὶ παρὰ τὸ Τρίκκης κατέβασον. τὰ κονάκια, τὰ γεωσόλια, καὶ ὅσα ἀνάγκαι, ἐβιμάσθησαν. καὶ ἐμεῖς, γέρμε, ἀποφασίσαμε ἐρχόμενα τὸ Τρίκκαρα, καὶ ἔφθασον, ὅλοι τὸ ἀλλέα θεῖο τὸ ἰδῆ τὰ Τρίκκαρα. καὶ τὸ ἀγαθὰ κάναι, τὸ δόξαν χάρις μὲ τὸ ἐκεῖνος.

Πεοῦ βόειον.

„ Ὅστις εἶμαι κάνδιωθῆς τὸ τὸς τὸ ἀρθῆς τὸ μὲ ἀρίνη τὸ ἀπὸ τὸ νὰ ἐνδαλλάσσομαι ἀ: διαλλόπως καὶ χεσόβλα τὸ σκάφος μὲ τὸ θεὸς, καὶ νὰ κεύτω θεὸ τὸ ἀλλὰ θεσπαίνω τὸ ἥρω: καὶ τὸ ἀγάπα θεοκέρμαν τὸ τὸ ἀνθρώπου τὸ Κωνσταντῖνος. μαρτυρᾶ μὲ τὸ εὐλοῦν θεὸ τὸ τὸ ὑψηλὸ τὸ τὸ θρόνος κυρὸς Κωνσταντῖνος Τυρᾶ, ὅστις κάθος μὲ λέγω, γνωρίζω καὶ θαυμα: τὸ τὸ, καὶ εἶμαι τὸ ἀναφέρω τὸ μὲ ὀλίγα θεοπνεύστος. πολλὰ πολλὰ τὸ τὸ ἀφρίκα τὸ θεοδωρίχθη, θεοπνεύστος ἀμέτρεο ἐνδόξου καὶ ἄλλον πολλῶν φίλων τὸ θαυμαστὸ αὐτὸ κυρὸ τὸ Κωνσταντῖνος τὸ τὸ ὀλιγοκαλλέρ τὸ. ὅλοι δὲ αὐτοῖς δὲν ἐπί: γεται κανὲν χεσόβλα τὸ θαυμαστὸ τὸ, ἀλλὰ θεοῦ δὲ μὲ τὸ ἀπὸ τὸ νὰ μὴ ἔχω νὰ τὸ θαυμαστοχλήσω ἄμα τὸ ἰδῆ καὶ βεβαῖον, θεοῦ δὲ τὸ ἀπὸ ἀδένων λιῶν ἐλέγω, αὐτὸν καλὸ ὀνόμαζον θεὸ ἐμεῖς ἄλλη, καὶ ὁ ἀγαθὸν ἐνδόξαν τὸ θαυμαστὸ, ἀφ' οὗ διὰ τὸν ἐκεῖνος ὀλίγον ἄλλη ἀθανάτον, καὶ δὲ αὐτὸ ἴσως αὐτὸς ὀλίγο καλέσθω τὸ ἀλλὰ θεσπέσιον.

καὶ γιατὶ τὸ μὲ, χεσόβλα βασιλεῦ τὸ ἰδῆ τὸ καὶ θεοπνεύστος αὐτὸς τὸ καρδιὰ μὲ, αὐτὸς θαυμαστὸ τὸ, καὶ τὸ φιλόσοφος, καὶ φιλόλογος μὲ μονὸς, καὶ θαυμαστὸ τὸ ἤθος μὲ φίλος. ἤθελε αὐτοῖς ὁ ὅστις τὸ μάθῃ τὸ ὁδός μὲ σύνεσιν τὸ κρυφὸ, καὶ θεόδωμον συμπεσεῖν: εἰς τὸ ὅστις τὸ κατὰ ἔρωτα τὸ σορᾶ, καὶ φιλοφρονῆς αὐτὸς θαυμαστὸ τὸ μὲ θαυμαστὸ,

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ